

DOBRO IZ VSAKEGA SRCA

TEDEN KARITAS
25. 11. – 1. 12. 2019

Gradivo Karitas za poživitev dobrodelnosti ter spodbuda k solidarnosti in sočutju

GRADIVO ZA NEDELJO OB SVETOVNJEM DNEVU UBOGIH

in

**GRADIVO ZA POŽIVITEV DOBRODELNOSTI IN SPODBUDA K
SOLIDARNOSTI**

*Vsakič, ko se komu nasmehneš,
je to dejanje ljubezni, prelepa stvar, dar drugi osebi.*
(Mati Terezija)

Karitas

Izdala: Slovenska karitas

Odgovarja: mag. Cveto Uršič

Uredila: Mojca Kepic

Avtorji: Gregor Celestina, Marko Čižman, s. Ljubica Jozić, Mojca Kepic, Malteški red, Matevž Mehle, Rok Pogačnik, Slovenski katehetski urad, msgr. dr. Marjan Turnšek, mag. Cveto Uršič, Cvetko Valič

Lektorirala: Anja Pfeifer

Oblikovanje in tisk: Antus d.o.o., Jesenice

Naklada: 1500 izvodov

Slovenska karitas, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana
01 300 59 60, info@karitas.si, www.karitas.si

Ljubljana, oktober 2019

DOBRO IZ VSAKEGA SRCA

V knjižici, ki je pred nami, je zapisanih veliko lepih besed, dobrih misli, napotkov, motivacij. Težko je karkoli dodati. Posebej še, če si po izobrazbi pravnik in sociolog, večč pisanja zakonov, pravilnikov, programov. Ne pa motivacijskih nagovorov. Pa vendar, urednica me je obvezala, da kot generalni tajnik napišem nekaj stavkov za popotnico knjižici za teden Karitas. Stavki, ki jih bom zapisal, niso čisto moji. Prebral sem jih v različnih knjigah, poskušam pa jih sprejemati kot del svojega poslanstva.

Pot dobrote se začne z odločitvijo: moje poslanstvo je živeti pošteno in doprinesati k življenju drugih. To pomeni, da sem sposoben sočustvovati, ne samo s sebi ljubimi, ampak z vsakomer, ne glede na njegov položaj, vero ali osebne lastnosti. Pomeni, da se trudim svoj čas in talente posvečati svojemu poslanstvu. Pomeni, da se učim poslušati in ne samo dajati nasvete. Pomeni, da sem proaktiven in gledam naprej – kaj, kje, kako. Pomeni pa tudi, da znam reči ne, kadar je treba. Vse našteto poskušam (nedovršni glagol!) uresničevati v različnih vlogah, kot mož, oče, kristjan, sosed, sodelavec, strokovnjak. Pomeni, da se trudim uravnesiti te svoje raznolike vloge, postaviti pomembne stvari na prvo mesto, se organizirati. Ne nazadnje to pomeni tudi, da poskušam biti discipliniran.

Papež Frančišek je v apostolski spodbudi Veselje evangelija zapisal: »Kadar se notranje življenje zapre v lastnih koristih, ni več prostora za druge, ni posluha za uboge, ne poslušamo več Božjega glasu, ne uživamo več blagega veselja njegove ljubezni, ne utripa navdušenje za dobro.« Aristotel pa nekje drugje: »Smo tisto, kar ponavljamo. Odličnost torej ni dejanje, ampak navada.« Prosimo v tem tednu, prosimo in se odločajmo vsak dan v letu, da bomo odprti za potrebe drugega, da bo naše srce izžarevalo dobroto. Ob tem pa sprejemamo svojo majhnost in nepopolnost ter stokrat dnevno ponovimo s Pavlom: »Vse premorem v Njem, ki mi daje moč.« (Flp 4,14).

mag. Cveto Uršič, generalni tajnik Slovenske karitas

Nedelja ob svetovnem dnevu ubogih

MOLITEV ZA DELAVCE

papež Frančišek

Sveti oče je zmolil molitev za delavce ob obisku Madagaskarja, konkretno kamnoloma Mahatazana in združenja Akamasoe, ki ga vodi misijonar Pedro Opeka.

Naj bo to tudi naša molitev za delavce v Sloveniji, ki si s trdom in lastnim potom služijo kruh in morajo zaradi nizkih dohodkov priti po pomoč na Karitas.

Bog, naš Oče, Stvarnik neba in zemlje, zahvaljujemo se ti, da si nas zbral na tem kraju kot brate pred to skalo, ki jo je razklalo človeško delo. Prosimo te za vse delavce.

Za tiste, ki opravljajo delo s svojimi rokami in neizmernim fizičnim naporom. Ohrani njihova telesa pred prehudo obrabo, naj ne pogrešajo nežnosti in sposobnosti, da pobožajo svoje otroke in se igrajo z njimi. Nakloni jim dušnega zagona in telesnega zdravja, da jih teža njihovih nalog ne bo pritisnila ob tla.

Daj, da bo sad njihovega dela omogočil dostojanstveno življenje njihovim družinam. Naj v njih zvečer najdejo toplino, uteho in pogum in naj skupaj, združeni pod tvojim pogledom, spoznajo še resničnejše veselje.

Naj naše družine vedo, da je veselje, ko si služimo kruh, popolno, kadar ta kruh delimo. Naj naši otroci nadaljujejo s šolanjem in naj njihovi učitelji posvečajo čas tej nalogi, ne da bi za vsakdanje preživljanje potrebovali še druge dejavnosti.

Bog pravičnosti, dotakni se srca podjetnikov in vodilnih;
naj poskrbijo za vse, kar je potrebno
za zagotovitev dostojnega plačila za vse delavce
in spoštljivih okoliščin njihovega človeškega dostojanstva.

S svojim očetovskim usmiljenjem
poskrbi za tiste, ki so brez dela,
in daj, da bo brezposelnost – vzrok za tolikšno bedo –
izginila iz naše družbe.

Vsak naj spozna veselje in dostojanstvo ob tem,
ko si služi kruh, ga prinese domov in vzdržuje svoje drage.

Ustvari med delavci duha resnične solidarnosti.

Naj znajo biti pozorni drug na drugega,
naj se vzajemno opogumljajo, podpirajo utrujene,
dvigajo tiste, ki so padli.

Njihovo srce naj se nikoli ne preda
sovráštvu, zameri in grenkobi pred krivico.
Naj ohranjajo živo upanje na boljši svet
in naj delajo zanj.

Naj se znajo skupaj na konstruktiven način
zavzemati za svoje pravice
in njihovi glasovi in kriki naj bodo slišani.

Bog, naš Oče, ti si delavcem vsega sveta
dal za zavetnika sv. Jožefa,
Jezusovega krušnega očeta, pogumnega moža Device Marije.
Njemu izročam vse tiste, ki delajo tukaj v Akamasoi,
in vse delavce Madagaskarja, še posebej tiste,
ki živijo težko življenje iz dneva v dan in iz rok v usta.

On naj jih varuje v ljubezni tvojega Sina
in jih podpira v njihovem življenju in njihovem upanju.
Amen.

Poslanica papeža Frančiška ob svetovnem dnevu ubogih 17. 11. 2019 (33. navadna nedelja)

Upanje, ki ga imajo ubogi, ne bo nikoli razočaralo

1. »Upanje, ki ga imajo ubogi, ne bo nikoli razočaralo.« (Ps 9,19). Te besede so aktualne tudi v današnjem času. Izražajo globoko resnico, ki jo vera vtisne predvsem v srca najbolj ubogih: povrnitev upanja, ki je bilo izgubljeno spričo krivic, trpljenja in nestalnosti življenja.

Psalmist opiše položaj ubovega in ošabnost njegovega izkoriščevalca (prim. Ps 10,1-10). Kliče Božjo sodbo, ki bo povrnila pravico in odpravila krivičnost (prim. Ps 10,14-15). Zdi se, da v njegovih besedah skozi tek stoletij do današnjega dne odzvanja vprašanje, kako more Bog dopuščati takšno neenakost. Zakaj ne priskoči na pomoč, ko so ubogi poniževani? Zakaj so krivčniki v svojem početju srečni, ko pa Bog njihovo ravnanje obsoja ravno spričo trpljenja ubogih?

V času nastajanja tega psalma je potekal obširen gospodarski razvoj. Kot je v takšnem stanju običajno, je tudi takrat prišlo do občutnega družbenega neravnovesja. Neenakomerna delitev dobrin je ustvarila številčno skupino revnih, katerih stanje je bilo v primerjavi z bogastvom redkih privilegiranih še dodatno dramatično. Sveti pisec motri in opisuje situacijo resnicoljubno in realistično.

To je bil čas, ko so prevzetni ljudje brez posluha za Boga potiskali uboge v sužnost in si prilaščali še tisto njihovo malo, kar so imeli. Danes ni dosti drugače. V času gospodarske krize so mnogi prišli do premoženja, ki se v primerjavi z neštevilnimi izkoriščanimi ubogimi, ki jim manjka najosnovnejše in ki jih srečujemo na naših ulicah, zdi še večja nepravilnost. Na misel nam pridejo besede iz Knjige razodetja: »Praviš: premožen sem, obogatel sem in ničesar ne potrebujem. Ne zavedaš se, da si siromak in bednež, ubog, slep in nag.« (Raz 3,17) Tečejo stoletja, a stanje bogatih in revnih ostaja nespremenjeno, kot da nas zgodovinska izkušnja ne bi ničesar naučila. Be-

sede psalma se torej ne tičejo preteklosti, ampak naše sedanjosti, postavljene pred Božjo sodbo.

2. Tudi dandanes poznamo mnoge oblike suženjstva, v katerem so ujeti milijoni moških, žensk, mladih in otrok.

Vsakodnevno srečujemo družine, primorane zapustiti svojo zemljo, da bi si vire preživetja poiskale drugje. Srečujemo sirote, ki so izgubile starše ali pa so jim bili nasilno iztrgani zaradi izkoriščevalskih namenov. Srečujemo mlade, ki iščejo poklicno uresničitev, a jih je kratkovidna gospodarska politika prikrajšala za delo. Srečujemo žrtve številnih oblik nasilja, od prostitucije do droge, ki so najgloblje ponižane. Kako pozabiti na milijone priseljencev, ki so žrtve mnogih skritih interesov, pogosto politično zlorabljeni in prikrajšani za solidarnost in enakopravnost? Vidimo tudi mnoge odrinjene in brezdomne osebe, ki tavajo po ulicah naših mest.

Kolikokrat vidimo siromake, kako na smetiščih brskajo med odpadkom in našimi viški, da bi si našli košček hrane in obleke! Oni sami so obravnavani kot človeški odpadek, soodgovorni pa za to pohujšanje ne čutijo nobene krivde. Reveži so pogosto označeni kot zajedavci družbe, odpusti pa se jim ne niti njihova revščina. Na njih povsod preži kritika. Okolica jih vedno dojema kot grožnjo ali kot nesposobne, zato si ne morejo dovoliti, da bi se počutili kako drugače, npr. nemočne in prestrašene.

V že tako dramatičnem položaju jim ni dovoljeno uzreti konca predora. Prišli smo celo tako daleč, da nekateri razmišljajo o arhitekturi, ki bi revežem onemogočala prisotnost na ulicah, ki so značilen kraj sprejemanja vseh ljudi. Pohajajo z enega konca mesta na drugega in upajo, da najdejo delo, hišo ali vsaj sočutje. Vsaka možnost, ki se jim ponudi, postane svetlobna spirala; tudi tam, kjer bi morali najti vsaj pravičnost, se nad njimi razbesni tiranija. Pod žgočim soncem so prisiljeni neskončne ure pobirati pridelke, prejmejo pa posmehljivo nizko plačilo. Ni poskrbljeno za njihovo varnost pri delu in za

razmere, v katerih bi se lahko počutili enaki drugim. Zanje ni ne zdravstvenega ne nezgodnega zavarovanja; tako rekoč ne obstaja možnost, da bi zboleli.

Psalmist z neizprosnim realizmom opiše obnašanje bogatinov, ki plenijo revežem: »Na skrivnem preži kakor lev v zasedi, preži, da bi ujel nesrečnika; ujame nesrečnika, tako da ga potegne v svojo mrežo.« (Ps 10,9) Videti je, kot bi šlo za lov s pogonom, v katerem so reveži pognani v beg in naravnost v roke lovcem. V takšnih razmerah se srca mnogih zaprejo in želijo si postati nevidni. To množico revnih in ubogih vsakodnevna retorika prikazuje kot prenašanje nadloge. Postanejo prosojni, saj njihov glas nima več moči v družbi. To so moški in ženske, ki med našimi bivališči postajajo vedno bolj odtujeni in odrinjeni na rob.

3. Psalm nam predstavi okoliščine, ki zaradi krivic, bridkosti in grenkobe zbujejo žalost. Kljub temu na lep način opiše ubogega. To je tisti, ki »zaupa v Gospoda« (prim. Ps 9,11), saj ima gotovost, da ne bo nikoli zapuščen. Ubogi oz. stiskani je v Svetem pismu človek zaupanja. Sveti pisec poda tudi razlog tega zaupanja: on »pozna svojega Gospoda« (prim. Ps 9,11), v biblični govorici pa poznati pomeni imeti osebni odnos, zaznamovan z naklonjenostjo in ljubeznijo.

Takšen opis je za nas docela nepričakovan in naredi močan vtis. Gre predvsem za izraz veličine Boga, ko stoji pred ubogim. Njegova stvariteljska moč presega sleherno človeško pričakovanje in postane konkretna v spominjanju te konkretne osebe (prim. Ps 9,13). Prav takšno zaupanje v Gospoda in gotovost, da On ne pozabi, odpira vrata upanju. Ubogi ve, da ga Bog ne more zapustiti, zato vedno živi v prisotnosti Boga, ki se ga spominja. Njegova pomoč presega trenutno situacijo trpljenja in zarisuje pot osvoboditve, saj podpira v globini in spreminja srce.

4. To je stalni refren Svetega pisma, ko opisuje delovanje Boga v prid revnim in ubogim. On »poslušá«, »posreduje«, »ščíti«, »brani«, »odkupi«, »reši« ... Ubogi ne more imeti Boga, ki bi spričo njegove molitve ostal ravnodušen ali molčeč. Bog uresničuje pravičnost in

ne pozablja (prim. Ps 40,18; 70,6); še več, je njegovo zatočišče in mu vedno prihiti na pomoč (prim. Ps 10,14).

Možno se je obdati z zidovi in zapreti vhode, da bi imeli občutek gotovosti zaradi svojega bogastva, na škodo onih, ki so ostali zunaj. Ne bo pa tako za vedno. »Gospodov dan«, kot ga opisujejo preroki (prim. Am 5,18; Iz 2-5; Jl 1-3), bo uničil pregrade med deželami in ošabnost maloštevilnih nadomestil s solidarnostjo mnogoštevilnih. Položaj odrinjenosti, ki ga trpijo milijoni, ne more več dolgo trajati. Njihovi klici se krepijo in objemajo celotno zemljo. Don Primo Mazzolari je zapisal: »Revež je stalen protest zoper naše krivice; revež je kot sod smodnika. Če mu daš iskro, se bo obrnil svet.«

5. Nikoli ni mogoče spregledati moči sporočila, ki ga Sveto pismo pripisuje ubogim. Na vseh mestih Božja beseda označuje kot uboge tiste, ki nimajo nujnih stvari za življenje in so torej odvisni od drugih. To so stiskani, ponižani in pobiti na tla. Kljub temu Jezus ni imel zadržka, da se ne bi poistovetil z vsakomer iz te trume siromakov: »Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.« (Mt 25,40) Zbežati pred takšnim poistovetenjem bi pomenilo razvodeniti razodetje in evangelij oropati konkretnosti. Bog, ki ga je želel razodeti Jezus, je velikodušen Oče, usmiljen, neizčrpen v svoji dobroti in milosti in podarja upanje zlasti tistim, ki so razočarani in brez prihodnosti.

Našim očem ne more uiti, da se razglasitev blagrov, s katerimi je Jezus začel pridigati o Božjem kraljestvu, začne z besedami »blagor ubogim« (Lk 6,20). Smisel tega paradoksalnega oznanila je v tem, da ravno ubogim pripada Božje kraljestvo, saj so v takšni situaciji, da ga lahko sprejmejo. Koliko ubogih srečamo vsak dan! Včasih se zdi, da z razvojem civilizacije njihovo število narašča, namesto da bi se zmanjševalo. Tekom stoletij evangeljski blagor postaja vedno bolj paradoksalen; ubogi so vedno bolj ubogi, najbolj ubogi so ravno danes. Jezus pa, ki je vpeljal svoje Kraljestvo tako, da je v njegovo središče postavil uboge, nam želi povedati naslednje: vpeljal ga je on, nam, svojim učencem, pa je zaupal nalogo, da ga odgovorno

razvijamo – dajajoč upanje ubogim. Nujno je, še posebej danes, ponovno oživiti upanje in povrniti zaupanje. Te naloge krščanska skupnost ne sme podcenjevati. Iz nje izhajata moč in verodostojnost našega oznanjevanja in pričevanja.

6. V bližini ubogih Cerkev sama sebe prepoznava kot ljudstvo, razpršeno med številne narode, s poslanstvom, da vse vključi na skupno pot odrešenja in da se nihče ne čuti tujca ali izključenega. Stanje ubogih nas obvezuje, da se na noben način ne oddaljimo od Gospodovega skrivnostnega Telesa, ki trpi v njih. Poklicani smo, da se dotikamo njegovega Telesa; takšno služenje je pristna evangelizacija. Socialno zavzemanje za uboge ni dejavnost, ki bi bila privesek evangeljskega oznanila, marveč ravno nasprotno; dokazuje realizem krščanske vere in njeno zgodovinsko vrednost. Ljubezen, ki rojeva vero v Jezusa, njegovim učencem ne dovoljuje, da bi se zaprli v zadušljiv individualizem, skrit med drobce intimne duhovnosti, brez vpliva na življenje družbe (prim. Apostolska spodbuda Evangelii gaudium, 183).

Pred kratkim smo objokovali smrt velikega apostola ubogih; Jean Vanier je s svojo predanostjo odprl nove poti sobivanja z osebami z družbenega obrobja. Od Boga je dobil dar, da svoje življenje posveti bratom in sestram, ki jih družba zaradi njihovih posebnih potreb pogosto izključuje. Bil je naš »svetnik za sosednjimi vrati«. S svojim navdušenjem je znal zbrati okrog sebe mnoge mlade, moške in ženske, ki so vsakodnevno delili ljubezen in povrnili nasmeh nebogljnim in ranljivim. Ponudil jim je barko rešitve proti osamljenosti in odrinjenosti. Njegovo pričevanje je spremenilo življenja številnih ljudi in pomagalo svetu gledati na najbolj ranljive in slabotne z drugačnimi očmi. Klic ubogih je bil slišan in obnovilo se je neporušljivo upanje z vidnimi in otipljivimi znamenji konkretne ljubezni, ki je še danes dostopna našim rokam.

7. »Odločitev za uboge, ki jih družba zametuje in odmetava,« (Evangelii gaudium, 195) je prednostna izbira, ki so ji Kristusovi učenci poklicani slediti, da ne bi izdali verodostojnosti Cerkve in bi poda-

riili učinkovito upanje nezaščitenim. Krščanska ljubezen najde v njej svojo potrditev, saj kdor svoje trpljenje zlije s Kristusovo ljubeznijo, prejme moč in evangelijskemu oznanilu daje veljavo.

Dejavnosti kristjanov, tako ob priložnosti letošnjega svetovnega dneva ubogih kot še bolj v vsakdanjem življenju, ne obsegajo le pobud pomoči, sicer nujnih in hvalevrednih, ampak morajo ciljati na rast do polne pozornosti, ki jo dolgujemo vsakemu, ki se je znašel v stiski. »Takšna pozornost je začetek prave skrbi« (Evangelii gaudium, 199) za uboge, ko iščemo njihovo resnično dobrobit. Ni enostavno biti pričevalec krščanskega upanja sredi kulture potrošništva in odmetavanja viškov, saj je vse usmerjeno v površno in začasno zadovoljevanje potreb. Da bi znova odkrili bistvo in konkretizirali učinkovito oznanilo Božjega kraljestva, je treba spremeniti miselnost.

Upanje dajemo tudi preko tolaženja, ki se udejanja, ko spremljamo uboge z vztrajnim naporom in ne le v trenutkih, ko smo polni navdušenja. Ubogi prejmejo resnično upanje, kadar v naši žrtvi prepoznajo zastojno dejanje ljubezni, ki ne pričakuje povračila, in ne takrat, ko vidijo, da se mi sami počutimo dobro, ker smo jim posvetili nekaj svojega časa.

8. Številne prostovoljce, ki so pogosto zaslužni, da so prvi dojeli pomembnost takšne pozornosti do ubogih, prosim, da napredujejo v svoji zavzetosti. Dragi bratje in sestre, spodbujam vas, da v vsakem ubogem, ki ga srečate, iščete njegove resnične potrebe; ne ustavite se pri prvi materialni potrebi, ampak odkrijte dobroto, ki se skriva v njegovem srcu. To vas bo napravilo pozorne na kulturo in načine izražanja ubogih, kar bo začetek pristnega bratskega dialoga z njimi. Pustimo ob strani razlike, ki izhajajo iz ideoloških in političnih nazorov, ter uprimo pogled v bistvo, ki ne potrebuje mnogih besed, ampak ljubeč pogled in iztegnjeno roko. Nikoli ne pozabite, da »najhujša diskriminacija ubogih obstaja v pomanjkanju duhovne pozornosti« (Evangelii gaudium, 200).

Ubogi najbolj od vsega potrebujejo Boga, njegovo ljubezen, ki jo

vidno naredijo sveti ljudje, ki živijo ob njih in katerih preprostost življenja izraža in dovaja moč krščanske ljubezni. Bog se poslužuje mnogih poti in neskončnih orodij, da doseže srca ljudi. Drži, da ubogi pridejo do nas, ker jim delimo hrano, a njihove resnične potrebe presegajo sendvič ali topel obrok, ki jim ga postrežemo. Potrebujemo naše roke, da si bodo opomogli, naša srca, da bodo znova začutili čustveno toplino, našo navzočnost, da bodo premagali osamljenost. Preprosto, potrebujejo ljubezen.

9. Včasih že majhna stvar zadošča, da oživi upanje: ustaviti se, nasmejniti se, poslušati. Za en dan pozabimo na statistike: ubogi niso številke, na katere se bi sklicevali in se ponašali s projekti in aktivnostmi v njihov prid. Ubogi so osebe, ki jim gremo naproti: so osamljeni mladi in stari, ki jih lahko povabimo na dom in z njimi delimo obrok. So moški, ženske in otroci, ki pričakujejo prijateljsko besedo. Ubogi so naši rešitelji, saj nam omogočajo, da srečamo obraz Jezusa Kristusa.

Očem sveta se zdi nerazumno misliti, da bi uboštvo in revščina mogla biti rešilna moč, a ravno to uči apostol, ko pravi: »Ni vas veliko modrih po človeški plati, ni vas veliko mogočnih, ni vas veliko plemenitih po rodu. Nasprotno, Bog si je izbral tisto, kar je v očeh sveta noro, da bi osramotil modre. Bog si je izbral tisto, kar je v očeh sveta slabotno, da bi osramotil tisto, kar je močno. Bog si je izbral tisto, kar je v očeh sveta neplemenito in zaničevano, tisto, kar je nično, da bi izničil bivajoče, da se pred Bogom ne bi nihče ponašal.« (1 Kor 26-29) Človeške oči ne morejo videti te rešilne moči. Oči vere pa vidijo in v prvi osebi doživljajo njeno delovanje, ki utripa v srcu Božjega ljudstva, ki je na poti. Nikogar ne izključuje, ampak vse vključuje v romanje spreobrnjenja zato, da bi uboge videli in ljubili.

10. Gospod ne zapusti tistih, ki ga iščejo in prosijo za pomoč, »ne pozabi vpitja nesrečnih« (Ps 9,13), saj je njegovo uho vedno pozorno na njihov glas. Upanje, ki ga ima ubogi, se zna soočiti tudi s smrtjo, trpljenjem in izključenostjo, saj se zaveda, da ga Bog ljubi na poseben način. Njegovo stanje uboštva mu ne vzame dostojanstva, ki ga

je dobil od Stvarnika. Živi v gotovosti, da mu bo dostojanstvo v polni meri povrnil sam Bog, ki ni ravnodušen do usode svojih najšibkejših otrok, marveč vidi njihove nadloge in bolečine, jih vzame v svoje roke ter jim da moč in pogum (prim. Ps 10,14). Upanje ubogega dobi moč v gotovosti, da ga je Gospod sprejel, da bo v njem našel resnično pravičnost in da ga bo v srcu okrepil za vztrajanje v ljubezni (prim. Ps 10,17).

Učenci Gospoda Jezusa so postavljeni v položaj, da sejejo otipljiva znamenja upanja, če želijo biti zvesti evangelizatorji. Vse krščanske skupnosti in vse, ki vidijo potrebo po prinašanju upanja in tolažbe ubogim, prosim, da si prizadevajo, da bo letošnji svetovni dan ubogih v mnogih ljudeh okrepil voljo za dejansko sodelovanje z namenom, da se ne bi nihče počutil prikrajšanega za bližino in solidarnost. Naj nas spremljajo besede preroka, ki naznanja drugačno bodočnost: »Vam pa, ki se bojite mojega imena, vzide sonce pravičnosti.« (Mal 3,20)

*V Vatikanu, na god sv. Antona Padovanskega, 13. junija 2019
Prevedel Danilo Jesenik Jelenc, Slovenska karitas*

Uvod v mašo:

Uboštvo in stiske tega sveta, materialne in duhovne, so stalni spremljevalci naših življenj in nihče ni izvzet iz njihovega mrzlega stiska. »... obenem pa bodo po Božji volji vedno živeli ljudje, ki si bodo prizadevali za lajšanje trpljenja in lažje prenašanje človeške bede,« je napovedal bl. Gerard. Stisk, boleznin in uboštva si ne moremo razdeliti med seboj po svoji volji, lahko pa se v medsebojni pomoči in podpori povežemo v skupnosti, kjer stiske v sočloveku niso prezrte in Božja zapoved o ljubezni do bližnjega živi po dejanjih in spoštovanju. Danes, na svetovni dan ubogih, z mislijo na naše trpeče brate in sestre odprimo svoja srca ob obhajanju najvišjega izkaza ljubezni do bližnjega, s katerim nas je Kristus odrešil, in tu najdimo moč za nudenje pomoči, najprej najšibkejšim, odrinjenim in utišanim.

Priznajmo svoje napake in jih obžalujmo.

Prošnje:

Dragi bratje in sestre, Jezus nam je naročil, da ljubimo svojega bližnjega. Prosimo ga, naj nam pomaga opaziti človeka v stiski in zbrati pogum, da pomagamo:

1. Gospod usmiljenja, pošlji nam pomoč in daj, da te spoznavamo v soljudeh, potrebnih pomoči, in ti povezani v tvoji ljubezni služimo tako, da služimo njim.
2. Dobri Jezus, prosimo te za vse, ki trpijo v uboštvu, pomanjkanju ali bolezni. Daj jim moči na tem zemeljskem romanju in dovoli, da jih najdejo ljudje, ki bodo lajšali njihovo trpljenje.
3. Jezus Kristus, prosimo te za voditelje držav, narodov in drugih skupnosti, da pri svojem delu ne pozabijo na pravičnost in imajo srca vedno odprta za sočutje.
4. Gospod, podari nam mir in duhovno oporo, da bomo z blago iskrenostjo, a gorečo vztrajnostjo hranili lačne, odžejali žejne, oblačili nage, obiskovali bolne, ne pozabili na zaprte, sprejemali tavajoče in pokopavali mrtve.

5. Dobri Bog, prosimo te za naše rajne, ki so v tvoje naročje prišli po poti preizkušenj in trpljenja. Naj nam po tvoji dobroti pomagajo, da se v večnosti snidemo v veselju.

Gospod Jezus Kristus, naš Odrešenik, živimo v upanju, da pridemo k tebi ob uri, ki si jo določil. Pomagaj nam, da s te poti k tebi ne bomo zašli, ampak bomo z deli in življenjem vztrajali v pričevanju tvojega usmiljenja. To te prosimo, ki z Bogom Očetom v občestvu Svetega Duha živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Uvod v Očenaš:

Dragi bratje in sestre, v molitvi k Nebeškemu Očetu se spomnimo, da smo v pričakovanju njegovega kraljestva pripravljene sprejemati njegovo voljo. Naj bomo ponižni pred trpljenjem, ki spremlja marsikateri vsakdanji kruh, in odpuščajmo slabosti, kakor upamo, da bo tudi nam odpuščeno.

Uvod v pozdrav miru:

Nudenje pomoči, kakor tudi njeno sprejemanje, je gradnik miru. Nudenje miru, kakor tudi njegovo sprejemanje, pa je gradnik pri sooblikovanju Božjega ljudstva. V želji po miru, v katerem bomo pomagali najbolj trpečim, si ponudimo roko sprave in prijateljstva.

Gradivo pripravil Malteški red

Dobro iz vsakega srca

Ponedeljek, 25. 11. 2019

Smo v tednu Karitas. Letošnje geslo se glasi Dobro iz vsakega srca. To pomeni: kadar se odločite, lahko dobro pride tudi iz vašega srca! Vsak ima dar, da lahko deli dobro. Vsak od nas lahko dela čudeže dobrih del. Potrudimo se zato v sebi poživiti sočutje, solidarnost in dobrodelnost.

Da smo sočutni, solidarni ali dobrodelni, ni treba delati velikih stvari. Današnja Božja beseda nas spodbuja k zvestobi Bogu in dobroti do ljudi.

V prvem berilu smo slišali zanimiv poudarek, da so izraelski fantje, ki so ohranili zvestobo Bogu, pridobili Božji blagoslov, da so ohranili učljivost. S pomočjo učljivosti so si nabrali modrost in znanje. Ta odlomek nas spodbuja, da si sredi dnevnih skrbi in opravil rezerviramo tudi kakovosten čas za Boga, ki nam bo dal notranjo umirjenost in moč, da bomo zmogli delati tisto, kar je prav.

V evangeliju Jezus učencem pokaže vdovo v templju in pove, da je vrgla več kot vsi drugi. Dala je namreč tisto, kar bi njej prišlo zelo prav. S tem spodbuja tudi nas, naj drugim ne darujemo le denarja, ampak najprej sebe – svoje roke, svoje delo, pomoč in trud. Na tak način tudi mi postajamo oznanjevalci ljubezni, miru, vrednot, sočutja in odprtosti do sočloveka.

Spodbuda:

Mladenič je opazoval gospo, ki se je mučila z nošenjem težkega kovčka po stopnicah. Stekel je do nje, prijel kovček in ji ga pomagal odnesti na vrh stopnic.

Hitro se nam lahko ponudi priložnost, da naredimo nekaj dobrega. Izkoristimo jo!

PROŠNJE:

Dobri Bog, prisluhni prošnjam, ki jih polagamo predte:

1. Prosimo te za vse kristjane, da bodo s svojo dobroto zgled drugim ljudem.
2. Prosimo te za papeža, škofe in duhovnike, da bodo radi izpolnjevali to, kar učijo.
3. Poživi v naših srcih sočutnost, solidarnost in dobrodelnost.
4. Pomagaj nam, da si bomo sredi dnevnih opravil znali vzeti čas za molitev.
5. Sprejmi k sebi v večno veselje vse ljudi, še posebno tiste, ki so radi delali dobro.

Usliši naše ponižne prošnje in nas podpri s svojo močjo, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Torek, 26. 11. 2019

Smo v tednu Karitas. Letošnje geslo se glasi Dobro iz vsakega srca. To pomeni: kadar se odločite, lahko dobro pride tudi iz vašega srca! Vsak ima dar, da lahko deli dobro. Vsak od nas lahko dela čudeže dobrih del. Potrudimo se zato v sebi poživiti sočutje, solidarnost in dobroteljnost.

Prerok Danijel v današnji Božji besedi napove večno Božje kraljestvo. Če njegove besede skušamo povedati preprosteje, lahko rečemo, da se spleča delati za Boga. Vse zemeljsko je namreč minljivo, Bog pa ostane. Jezus Danijelovo sporočilo o minljivosti še poudari, ko ob pogledu na izraelski tempelj napove, da ne bo ostal kamen na kamnu. Takoj nato doda še dve naročili: »Ne hodite za drugimi« in »Ne ustrašite se«. Kolikokrat hodimo za drugimi, ko se izgovarjamo, da tudi drugi ne pomagajo? Kolikokrat se bojimo, ne upamo pristopiti in ponuditi svoje pomoči? Naj nas zato teden Karitas spodbuja, da bomo zaradi Boga radi delali dobro – ne glede na to, ali še kdo pomaga ali ne. Za dobra dela ne pričakujemo zahvale od ljudi, saj bomo sicer mnogokrat razočarani. Pomembno je, da jih vidi Bog. Vse zemeljsko je namreč minljivo, Bog pa ostane. Bog ostane za vedno in ničesar dobrega ne pozabi.

Spodbuda, da bomo znali gojiti male pozornosti do drugih:

Dva mladeniča sta sedela na klopci blizu izhodnih vrat. Do vrat je prišla mlada mamica, ki je v eni roki držala otroka, v drugi pa nakupovalno vrečko. Prvi mladenič je sploh ni opazil, drugi pa je hitro pristopil, ji odprl vrata in jih pridržal, da je lahko varno stopila skozi. Potem se je vrnil nazaj in sedel na svoje mesto.

Podobno kot njemu se tudi nam lahko ponudi priložnost, da naredimo nekaj dobrega. Izkoristimo jo!

PROŠNJE:

Dobri Jezus, naš Odrešenik, prisluhni prošnjam, ki jih polagamo predte:

1. Prosimo te za moč, da bomo vedno zmogli delati to, kar je prav.
2. Pomagaj nam, da bomo znali premagovati strah, ki nam preprečuje, da bi pomagali.
3. Poživi v naših srcih sočutnost, solidarnost in dobrotelost.
4. Ohranjaj v nas veselje in nam pomagaj, da ga bomo delili z drugimi.
5. Sprejmi k sebi v večno veselje vse ljudi, še posebno tiste, ki so radi delali dobro.

Usliši naše ponižne prošnje in ohrani v nas ljubezen do tebe, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Sreda, 27. 11. 2019

(godujeta sv. Virgil in Modest – apostola Koroške)

Teden Karitas, v katerem smo, nas spodbuja z geslom Dobro iz vsakega srca. To pomeni: kadar se odločite, lahko dobro pride tudi iz vašega srca! Vsak ima dar, da lahko deli dobro. Vsak od nas lahko dela čudeže dobrih del. Potrudimo se zato v sebi poživiti sočutje, solidarnost in dobrodelnost.

Kristjani dostikrat mislimo, da je dovolj, če o Bogu pričujemo le z dobrimi deli. Današnja Božja beseda nas spodbuja, da o njem spregovorimo tudi z besedami. Apostol Pavel pravi: »Gorje mi, če evangelija ne bi oznanjal!« Zdelo se mu je namreč zelo pomembno, da o Jezusu tudi spregovori. Na preprost način je oznanjal, kako se je srečal z njim. Tudi mi ravnajmo tako. Ko bo priložnost, da o Bogu spregovorimo, preprosto povejmo, zakaj ga cenimo in imamo radi.

Kristjani pomagamo vsem ljudem, ne glede na njihovo versko ali kulturno pripadnost, ravno zato, ker nas je tako učil Jezus Kristus. Naj nam torej ne bo nerodno o našem Odrešeniku spregovoriti pogumno in z navdušenjem.

Jezus je v današnjem evangeljskem odlomku povabil za seboj Petra in njegovega brata Andreja. Rekel jima je: »Hodita za menoj in napravil vaju bom za ribiča ljudi!« S tem je pokazal, da ni dovolj, če zgolj delamo dobro. Vabi nas, naj ljudi pripeljemo k njemu, da jim bo lahko podaril večno življenje in večno srečo. Zato s pogumom in navdušenjem spregovorimo o njem, ko se ponudi priložnost. On pa naj nam da moč in modrost, da bomo tudi na ta način njegovi dobri sodelavci.

Spodbuda: Dan s sodelavci, prostovoljci Karitas (27. 11. 2019):

- ob 12.00 romanje prostovoljcev, sodelavcev Karitas na Ponikvo,
- ob 20.00 dobrodelni koncert Klic dobrote v dvorani Golovec v Celju (neposredni prenos: RTV Slovenija, Radio Ognjišče in Radio Slovenija).

PROŠNJE:

Dobri Jezus, prisluhni našim prošnjam:

1. Prosimo te za pogum in modrost, da bomo znali o tebi spregovoriti tudi drugim ljudem.
2. Prosimo te za papeža, škofe in duhovnike. Blagoslavljaljaj njihovo delo.
3. Pomagaj sodelavcem in sodelavkam Karitas pri njihovem delu.
4. Jezus, pomagaj nam, da bomo z besedo in zgledom navduševali zate.
5. Naj te vsi ljudje vzljubijo in sprejmejo za svojega Odrešenika.
6. Usmiljeno sprejmi k sebi vse, ki v teh dneh končujejo svoje zemeljsko življenje.

Dobri Jezus, usliši naše ponižne prošnje, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Četrtek, 28. 11. 2019

Smo v tednu Karitas. Letošnje geslo se glasi Dobro iz vsakega srca. To pomeni: kadar se odločite, lahko dobro pride tudi iz vašega srca! Vsak ima dar, da lahko deli dobro. Vsak od nas lahko dela čudeže dobrih del. Potrudimo se zato v sebi poživiti sočutje, solidarnost in dobrotelost.

Današnja Božja beseda nas spodbuja, da ljudem spregovorimo z dobrimi in spodbudnimi besedami. Slišali smo, da so sovražniki hoteli preroka Danijela odtrgati od Boga. Kralja so prisilili, da ga je kaznoval in vrgel med leve. Toda kralj je Danijelu rekel: »Tvoj Bog, ki mu vztrajno služiš, te bo rešil!« In Bog je to dejansko storil. Pomagal mu je, da je v jami med levi ostal živ. V trenutku stiske sta ga držali pokonci le dve stvari: vztrajna molitev in kraljeve spodbudne besede. Tudi mi radi molimo. Če je mogoče, si že zjutraj vzemimo čas za molitev. Pred Boga položimo svoj dan in svoje načrte. Če smo čez dan nervozni zaradi velike količine dela, ki ga moramo opraviti, si vzemimo nekaj trenutkov in zmolimo desetko rožnega venca. Neverjetno, kako nas ta kratek čas z Bogom umiri in zopet naravna naše moči v pravo smer! Poleg vztrajne molitve pa se trudimo tudi za spodbudne besede. Ali ni imenitna kateheza, ko babica pokriža svojega vnuka na poti mimo kapelice? Ali ko prijatelj prijatelju na zid Facebooka napiše spodbudne besede ali svetopisemsko misel?

Vprašajmo se: Kako bom jaz »odmeval« Jezusovo besedo v svojem življenju in ogreval srca svojih bližnjih?

Tudi v tem smo lahko podobni Jezusu. Danes smo ga slišali, kako je ob vseh slabih napovedih učencem dejal: »Tokrat se ozrite kvišku in dvignite glave: vaše odrešenje se približuje!« Bog daj, da bi tudi ob naših spodbudnih besedah ljudje dobili moč, pogum in spodbudo, da dvignejo glave in pogumneje preživijo svoj vsakdan.

Dva primera za spodbudo:

1. Bil je deževen dan. Nek moški se je z avtom peljal po cesti. Pripeljal se je do mesta, kjer je sredi ceste ležal precej velik kamen, ki se je zavalil z brega. Drugi vozniki so se kamnu le ognili in peljali naprej. On pa je varno ustavil, prižgal vse štiri smernike in skalo zavalil na rob ceste.
2. Nekemu vozniku se je pokvaril avtomobil. Dva fanta sta hitro priskočila in ga potisnila, da je zopet vžgal.

Hitro se nam lahko ponudi priložnost, da naredimo nekaj dobrega. Izkoristimo jo! Najbrž bo tako tudi v tednu, v katerega vstopamo. Gojimo veselje ter hvaležnost do Boga in ljudi. Izkoristimo priložnost, da storimo kaj dobrega. Naj nam pri tem pomaga tudi dobri Bog. Amen.

PROŠNJE:

Dobri Bog, prisluhni prošnjam, ki jih polagamo predte:

1. Prosimo te za vse kristjane, da bomo ohranjali zvesto molitev.
2. Prosimo te, da bodo naše besede vedno spodbudne.
3. Poživi v naših srcih sočutnost, solidarnost in dobrodelnost.
4. Dobri Bog, odpri oči vsem ljudem, da bodo spoznali tvojo ljubezen do vsega človeštva.
5. Usmiljeno sprejmi k sebi vse, še posebno dobrotnike in sodelavce Karitas.

Dobri Bog, usliši naše ponižne prošnje, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Petek, 29. 11. 2019

Teden Karitas se počasi izteka. Letošnje geslo se glasi Dobro iz vsakega srca. To pomeni: kadar se odločite, lahko dobro pride tudi iz vašega srca! Vsak ima dar, da lahko deli dobro. Vsak od nas lahko dela čudeže dobrih del. Potrudimo se zato v sebi poživiti sočutje, solidarnost in dobrodelnost.

Današnja Božja beseda pred nas postavlja zanimiv opis nebeškega dvora. Pisec za Boga pravi: »/.../ tisočkrat tisoči so mu stregli in desetstičkrat desetstič so stali pred njim.« Povedano preprosteje – milijon je bilo tistih, ki so Bogu stregli, in sto milijonov je bilo tistih, ki so stali v pripravljenosti pred njim. Morda menimo, da se te besede nas ne tičejo. Pa se nas še kako! Povežimo jih z Jezusovimi besedami: »Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.« (Mt 25,40) Vsak človek torej, ki zaradi Jezusa nekaj dobrega stori drugemu, pravzaprav streže Bogu samemu. Bodimo torej tudi mi del tistega milijona ljudi, ki strežejo Bogu v drugih. Ali pa del stomilijonske skupine tistih, ki stojijo pred Bogom v pripravljenosti, da storijo nekaj dobrega, če se jim za to ponudi priložnost. Ne čakajmo na velike stvari. Služimo Bogu v preprostih, drobnih stvareh.

Naj nas k temu spodbudita tudi naslednja dva primera:

1. Upravnik visoke poslovne zgradbe je najel čistilca, da je očistil okna. Ena od uslužbenk je opazila, kako prizadevno dela. Šla je iskat kavo in jo skozi na pol odprto okno ponudila mladeniču. Z veseljem jo je popil.
2. Na avtocesti je ležala dokaj velika prazna vreča, ki je ovirala promet. Vsi vozniki so zmanjševali hitrost, se vreči izognili in peljali naprej. Eden od voznikov je varno ustavil, prižgal opozorilne luči, pobral vrečo in jo stlačil za ograjo ob rob ceste.

Hitro se lahko tudi nam ponudi priložnost, da naredimo nekaj dobrega. Izkoristimo jo!

PROŠNJE:

Dobri Bog, prisluhni prošnjam, ki jih polagamo predte:

1. Odpri nam oči, da bomo videli potrebe ljudi, in daj nam moči, da bomo pomagali.
2. Prosimo te za papeža, škofe in duhovnike, naj z besedo in dejanji pomagajo pomoči potrebnim.
3. Pomagaj nam, da si bomo prizadevali za mir, sožitje in odpravo krivic.
4. Dobri Bog, razsvetluj vse, ki delajo za zapostavljene in nemočne in jim pridruži nove sodelavce.
5. Sprejmi k sebi v večno veselje vse, še posebno tiste, ki so radi delali dobro.

Usliši naše ponižne prošnje in nas podpri s svojo močjo, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Sobota, 30. 11. 2019

Smo pred nedeljo Karitas. Naj se naš trud za vsakdanje spodbude nadaljuje in ne konča s tednom Karitas. Letošnje geslo se glasi Dobro iz vsakega srca. Kadar se torej odločimo, lahko dobro pride tudi iz našega srca. Redki ljudje so obdarjeni s posebnimi in velikimi darovi, kot je dar ozdravljanja. Vsakemu od nas pa Bog daje moč, da lahko delamo dobra dela. Radi torej delajmo čudeže dobrih del. Bodimo sočutni, solidarni in dobrodelni.

Danes goduje apostol Andrej. Njemu in njegovemu bratu Simonu Petru v današnjem evangeliju Jezus izreka naslednje besede: »Hodita za menoj!« Na nek način te besede izreka tudi nam. Povedati nam želi, naj se naše prizadevanje za dobro nikoli ne konča. Pred nami je vseživljenjski trud. Naj ta trud v naših soljudeh kar največkrat obrodi dobre sadove. Vsak od nas lahko odmeva Božjo besedo. Vsak od nas je lahko oznanjevalec, ko dela dobro – v družini in krogu prijateljev, znancev in neznancev. Starši ste lahko oznanjevalci svojim otrokom. Sosedje ste lahko oznanjevalci svojim sosedom. Božjo besedo in dobroto lahko odsevamo v službi, šoli, gospodarstvu, povsod. Ni vsak poklican za velika dela. Vsi pa lahko delamo drobne dobre stvari.

Še dva primera za spodbudo:

1. Nad mestom se je razbesnela nevihta. Zaradi smeti se je zamašil odtok na cesti in kmalu se je voda razlila čez celotno površino. K zamašenemu odtoku je pristopilo dekle, odstranilo smeti z mrežice in cesta je kmalu spet postala normalno prevozna.
2. Na kolesarski progi je objestnež razbil steklenico. Mimoidoči si je v bližnji trgovini izposodil kartonasto škatlo. En kos kartona je uporabil za smetišnico, drugega pa za metlo. Odstranil je steklo, ki bi lahko kakšnemu kolesarju prerezalo zračnico.

Ni vsak poklican za velika dela. Vsi pa lahko delamo drobne dobre stvari. Ostanimo sočutni. Ostanimo solidarni. Ostanimo dobrodelni.

PROŠNJE:

Dobri Bog, prisluhni prošnjam, ki jih polagamo predte:

1. Utrdi nas v prepričanju, da je dobro biti dober.
2. Naj se ne izgovarjamo na druge, ampak pristopimo na pomoč, ko je to potrebno.
3. Naj usmeritev za svoje življenje črpamo iz Božje besede.
4. Naj bomo najprej dobri ljudje, potem pa tudi dobri kristjani.
5. Sprejmi k sebi vse ljudi, še posebno tiste, ki so se trudili, da bi pomagali drugim.

Usliši naše ponižne prošnje in nas podpri s svojo močjo, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Marko Čižman, župnik v župniji Ljubljana - Podutik

Nedelja Karitas, 1. 12. 2019

UVOD V SVETO MAŠO

»Vera v dejanju je ljubezen in ljubezen v dejanju je služenje.

Vero je treba udejanjati v ljubezni, da bo živela,« je zapisala sveta Mati Terezija.

Poglejmo v svoja srca in pomislimo na vsa naša dejanja, ki jih iz dneva v dan z ljubeznijo naredimo doma v družini, med prijatelji in kot sodelavci Karitas. Pri tej sveti maši prosimo, da bodo naša dejanja obrodila sadove in bodo naša dela blagoslovljena.

PROŠNJE

Bratje in sestre, Kristus nam je na stežaj odprl vrata so svojega Očeta. Zato ga z zaupanjem prosimo:

1. Pastirje Cerkve si postavi, da nas vodijo k tebi. Naj nas učijo, kaj je prav in to potrjujejo tudi s svojim zgledom.
2. Pomagaj nam, da bomo v naših župnijskih Karitas skupaj reševali težave družin in posameznikov in jim stali ob strani. Naj bomo dobri drug do drugega in predvsem do ljudi, ki so potrebni naše pomoči.
3. Vsak izmed nas lahko poda roko ljubezni sočloveku. Naj bodo naša dejanja podprta tudi z molitvijo.
4. Gospod, bodi v domovih za ostarele in bolnišnicah, kjer prebiva trpljenje.
5. Usmili se vseh rajnih, da bi nekoč prejeli milost večnega življenja pri tebi.

Gospod Jezus, ti rad uslišiš vsakega, ki zaupno kliče k tebi; prosimo te, usliši naše prošnje. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

UVOD V OČENAŠ

Papež Frančišek pravi: »Molitev nam spremeni srce. Pomaga nam razumeti, kakšen je naš Bog. In zato je pomembno govoriti z Gospodom. Ne s praznimi besedami, ampak konkretno.«

Obrnimo se na nebeškega Očeta s prošnjo, da bi znali s svojim pričevanjem za Boga, ki ljubi vsakega človeka, povabiti vsako srce, da izkaže konkretno dobroto in pozorno skrb svojemu bližnjemu, še posebej tistim v stiski. Mi pa jim po svojih močeh pomagajmo najti pot in priložnost.

POZDRAV MIRU IN SPRAVE

Vsako človeško srce je zmožno dobrote in ljubezni do bližnjega. Vsak izmed nas pa dobroto širi na svoj način.

Naj se s stiskom moje in tvoje roke začne mir širiti najprej tu med nami, nato pa ga ponesimo v svoje domove, v svoje Karitas med prostovoljce in naše ljudi, ki nam zaupajo in po naših rokah prejemajo pomoč.

NAGOVOR 1

V današnjem evangeliju nas Jezus vabi: »Zato bodite tudi vi pripravljeni, kajti ob uri, ko ne pričakujete, bo prišel Sin človekov.« (Mt 24,44)

Kdor noče neprijetnih presenečenj, mora zavestno in pozorno spremljati dogajanje, biti mora buden, čuječ. Bog od nas ne zahteva, da bi noč in dan v strahu čakali na njegov nenaden prihod. Za vernika klic k budnosti ne sme postati strah zbujujoča misel, da bo Gospod prišel, ko bomo najmanj pripravljeni, marveč je to izraz ljubezni, s katero si v življenju prizadevamo storiti, kar spoznamo, da Bog želi in pričakuje od nas. Nočni tat iz evangelija je le znamenje presenečenja.

Pri pripravljenosti na Gospodov prihod ne gre le za praznovanje božiča. Dovolimo moramo Bogu, da vstopa v naše življenje. Božji gost prihaja v podobi ubogega, grešnega, slabotnega in razočaranega človeka.

Kaj naj torej storimo, da bomo budni kristjani? Z molitvijo, dobrimi deli in odpovedjo pripravljajmo prostor za Boga v svojih dušah, saj se je v njih nabralo marsikaj slabega in grešnega, še več pa nepotrebne. To počistimo v iskrenem kesanju in, po možnosti, v dobri spovedi.

Na adventnem vencu smo prižgali prvo svečko. Ena sama sveča gotovo ne more ogreti prostora, ga pa razsvetli, da nismo v popolni temi. Tako sta tudi naša dobroti in ljubezen tisto, kar dela svet boljši. Ko so sveto Mater Terezijo iz Kalkute, ki je zgled in priprošnjica dobrotelosti, opomnili, da je njeno prizadevanje za reveže in umirajoče sicer lepo in pomembno, a da je le kapljica v morju, je odgovorila: »Naše delo in življenje nista nič več kot kapljica tolažbe v ocean trpljenja, a če te kapljice ne bi bilo, bi nekaj v morju manjkalo.«

K takemu prispevku dobrote nas spodbuja današnja nedelja Karitas. Sodelavci so se v Slomškovem rojstnem kraju na Ponikvi Bogu zahvalili za vse dobrote, ki so jih deležni in jih lahko dajejo preko Karitas. Prosili so za moč, da bi tudi po njihovih rokah, po njihovem delu in času, ki ga dajejo na razpolago, Bog lahko storil veliko dobrega. Karitas prvenstveno ni v delitvi hrane ali obleke, ampak je predvsem ljubezen, sočutje in odprtost do vseh, ki so v stiski, ki kakorkoli trpijo in potrebujejo pomoč.

Prav v takih, pomoči potrebnih je Jezus, ki prihaja, da ga sprejmemo. Vsi smo poklicani, da odpremo srca za stisko sočloveka in mu po svojih zmožnostih pomagamo.

Da pa lahko pomagamo, moramo najprej opaziti stisko. Pri dobroti ni nič predpisano: kaj, koliko, komu in kdaj naj darujemo. Ko odpremo svoja srca, je to najboljša priprava na Kristusov prihod, saj on prihaja kot beseda, kot berač, bolnik, tujec ali sosed.

Ob začetku adventa se vprašam: Kako lahko jaz v svojem življenju, v svojem srcu, mislih, besedah in dejanjih naredim prostor Bogu, Jezusu? Kako ga lahko sprejmem, da bo prihajalo dobro iz vsakega srca in se bo dobrot uresničevala v medsebojnih odnosih, še posebej do revnih in pomoči potrebnih? Pri uresničevanju konkretnega sklepa naj nas blagoslavlja prihajajoči Gospod!

Cvetko Valič, župnik v župniji Kromberk

NAGOVOR 2

Dragi bratje in sestre! Danes začanja Cerkev novo liturgično leto in adventni čas, ki je čas pričakovanja. Advent nas zbuja iz naše vsakdanje otopelosti, da bi bili pozorni na Gospodovo prihajanje v svet. Zbuja nas za spominjanje na tisti veliki prihod, ki ga bomo praznovali ob božiču, ko je Bog postal človek. Zbuja nas za Kristusov drugi prihod, ko bo prišel soditi žive in mrtve. Zbuja pa nas tudi za mnoge Jezusove prihode v različne trenutke naših življenj, ko želi zame in zate biti Kristus Emanuel – Bog z nami. Vemo, da Bog prihaja med nas na različne načine. Danes je nedelja Karitas in ta nas zbuja za dejstvo, da Jezus med nas prihaja tudi v ubogih. Lahko gre za vdovo, ki je uboga v svoji osamljenosti in žalosti, za prijatelja, ki je ubog v zasvojenosti z alkoholom, za mlado družino, ki je zaradi povišanja najemnine izgubila streho nad glavo, za sosedovega fanta, ki ga v šoli izločajo iz družbe ... Če imamo odprte oči, bomo našli celo vrsto tistih, ki jih Jezus imenuje najmanjši in glede katerih obljubi: »Kar ste storili kateremu izmed teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.« (Mt 25,40) Bog je v vsakem izmed njih in me prosi, da Mu po njih izkažem ljubezen.

V današnjem evangeliju me Jezus hoče zbuditi. Opozarja me z veliko skrbjo: noče, da bi zaverovan v svoje male poti zgrešil Njegovo pot, noče, da bi obremenjen s potrebami in željami prespal svoje življenje, noče, da bi zapravljal priložnost za tisto veliko poslanstvo, h kateremu sem poklican: da bi bil ljubljen in da bi ljubil. Da bi bil ljubljen in da bi ljubil. Čeprav je nedelja Karitas in najbrž vsi najprej pomislimo na razdajanje, Jezus ne zapoveduje karitativne ljubezni. V dvorani zadnje večerje apostolom izroči zapoved vzajemne ljubezni – naroči jim, naj se ljubijo med seboj (Prim. Jn 15,12). Ljubezen torej ni dajanje do iztrošnje, ampak je pogum prejemanja in dajanja: da odločno dopustim, da sem ljubljen, in da odločno ljubim.

Geslo letošnje nedelje Karitas se glasi: »Dobro iz vsakega srca.« Če moje srce ni ljubljeno, ne more roditi ne ljubezni ne dobrote. Kako ga napolniti z ljubeznijo, da bo lahko ljubilo in delilo dobroto? »Si to, kar ješ,« se glasi slogan na plakatu za zdravo prehranjevanje. Kar jemo, gradi naše

telo. Enako je z dušo, z mojim srcem. S čim ga hranim? Kaj vnašam v svoje srce? Kaj puščam vanj prek svojih čutov? Čas je, da se zbudim, da postanem izbirčen in da se začnem odgovorno hraniti s tem, kar daje rast: branje Božje besede, več časa z Bogom, več časa z bližnjimi, več globokih pogovorov, več tišine, več lepote ... Nedelja Karitas me vabi, da se zbudim za drugega tako, da se zbudim najprej zase, da poskrbim za svoje srce.

Dragi brat, draga sestra! Približujeva se trenutku izjemnega prihajanja Boga med nas. Kristus prihaja k nama v Evharistiji in hoče, da nahraniva svoji srca z Njim, ki je Dobrota sama. Prejmiva ga danes z vso svojo malo ljubeznijo, da nama bo dal svojo neskončno ljubezen. Tako bova Jezusa lahko iz srca obdarila z dobrim tudi, ko Ga bova kot ubogega srečala v svojem bližnjem. Amen.

Rok Pogačnik, kaplan v župniji Ribnica

NAGOVOR 3

Dragi bratje in sestre v Kristusu, milost vam in mir!

Sovpadanje prve adventne nedelje in nedelje Karitas sporoča: karitativno delovanje je nenehno odgovarjanje na adventno hrepenenje ljudi. Advent pomeni človekovo pričakovanje, ki mu odgovarja Gospodov prihod. Hrepenenje je najpomembnejši element molitve. S to neizmerno žejo človeka po Božji bližini lahko nenehno molimo. V tem smislu je človek en sam velik advent, vse dokler ne bo to hrepenenje v nebesih v polnosti potešeno. Na poti do tja pa Gospod hrepenenje izpolnjuje na različne načine, tudi preko karitativnega delovanja, v katerem si nas Kristus želi privzeti kot orodje svoje bližine in ljubezni. Zato nas letošnje geslo tedna Karitas Dobro iz vsakega srca vabi, da poživimo svoj stalni advent. Odnos dobrote je pisan človeku v srce. V svetu tekmovalnosti, izrivanja, osamljenosti, razočaranj in pomanjkanja časa za bližnjega je dobro srce težko ohraniti in graditi. V svetu rastoče bede in pomanjkanja, ko bogati samo manjšina, pa je še posebej težko vzpostaviti vezi dobrote.

Prav je, da si prizadevamo, da bi mladi našli v svoji okolici dovolj možnosti in ljudi, ki bi jim pomagali oblikovati mlada srca po vzoru Dobrote. Še posebej tisti mladi, ki jih razne stiske izrivajo na rob bivanja in zato izgubljajo vsako zaupanje v družino ter državne in druge institucije, ne nazadnje ne zaupajo več niti Cerkvi in morda niti Bogu. Pomislimo na tiste, ki so zapadli v razne odvisnosti (oblik je vedno več), na mlade iz družin s težkimi razmerami, dekleta v najrazličnejših stiskah, ki jih vodijo celo na ulico ... Vsi ti in še mnogi drugi se sprašujejo: kako naj iz mojega srca pride dobro? Zastavimo svojo dobroto zanje. Naučimo jih biti budni v srcu, da tatovom ne bodo pustili vlomiti vanje. (Mt 24,43)

Advent je pričakovanje Gospoda. Gospod je sicer že tu, a si želi biti vedno bolj navzoč, vedno bolj v odnosu z nami in preko nas z vsemi, ki po njem hrepenijo, pa se tega zavedajo ali ne. Advent nas spominja na dejstvo, da nas nič ne more dokončno zadovoljiti, razen odnosa ljubezni, razen srčna dobrota. Vprašanje je, koga ali kaj zares pričakujemo.

Na koga ali kaj smo vsak dan pripravljeni – čuječi? Vsak naj si odgovori zase: kaj je moja prva jutranja misel? Kaj zadnja želja v dnevu? Katero hrepenenje me živo spremlja ves dan? V odgovorih je skrito to, kar res pričakujemo.

Krščanstvo ni opojni napoj, ki bi nas zazibal v spanec, marveč je izziv in poziv za budno pričakovanje: prava čuječnost je oko srca, ki je uprto v Gospoda. Kar ljudje nosimo v srcu, to slišimo, opazimo. Kdor nosi v srcu denar, takoj opazi vse, kar je povezano z njim. Kdor pa nosi v srcu dobroto, ta najprej zazna vse, kar je povezano z njo.

Advent in nedelja Karitas nas s svojo vsebino vabita, da bi v srcu nosili ne pomembne, ampak samo najpomembnejše stvari – tako bomo pozorni nanje. Bodimo torej čuječi in prisluhnimo Bogu, ki je nežno navzoč in na mnogo načinov podarja svojo dobroto in hrepeni po nas, da bi nas osrečil in da bi mi osrečevali z dobroto druge.

Jezus v evangeliju pravi, da Gospodar ni samo naročil, naj bodo učenci čuječi, ampak jim je dal tudi svojo oblast za delovanje (Mr 13,34). Jezus je s Svetim Duhom tudi nam dal isto oblast. Uporabimo jo tudi s pomočjo prostovoljstva v karitativni dejavnosti.

Amen!

upokojeni mariborski nadškof msgr. dr. Marjan Turnšek

DOBRO IZ VSAKEGA SRCA

Vsi:

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Verujemo, Gospod, da smo tu pred teboj in te v globoki ponižnosti častimo. Pomagaj nam, da se zberemo in utihnemo v sebi, da prisluhnemo tebi. Navdihuj naše misli in krepčaj našo voljo, prevevaj naša čustva, da bi iskali le tebe in kar je tebi všeč. Sveti Duh, Očetov dar, ustvari nam čisto srce, sposobno darovanja in hoje za Jezusom. Marija, mati Kristusa in Cerkve, zgled razpoložljivosti na Božji glas, prosi za nas Boga.

Bralec:

Kaj me kličete: »Gospod, Gospod,« in ne delate tega, kar pravim? Pokazal vam bom, komu je podoben človek, ki pride k meni in posluša moje besede ter jih uresničuje; podoben je človeku, ki je zidal hišo, globoko kopal in postavil temelj na skalo. Ko je nastala povodenj, se je vodovje ulilo proti tej hiši, a je ni moglo omajati, ker je bila trdno sezidana. Kdor pa jih sliši in ne uresničuje, je podoben človeku, ki je zidal hišo na zemljo brez temelja. Vodovje se je ulilo proti njej in se je takoj zrušila in podrti-ja te hiše je velika. (Lk 6,46-49)

Sledi kratka tišina.

Vsi:

Izkaži mi milost, o Bog, po svoji dobroti,
po obilnosti svojega usmiljenja izbriši moje pregrehe!
Popolnoma me operi moje krivde,
mojega greha me očisti!

Daj, da bom slišal radost in veselje,
naj se radujejo kosti, ki si jih potrli.
Skrij svoje obličje pred mojimi grehi,
vse moje krivde izbriši.

Čisto srce, o Bog, mi ustvari,
stanovitnega duha obnovi v moji notranjosti.

Vrni mi veselje svojega odrešenja,
z voljnim duhom me podpiraj.
Gospod, odpri moje ustnice
in moja usta bodo oznanjala tvojo hvalo.
(Ps 51, 3-4.10-12.14.17)

Bralec:

Ni dobrega drevesa, ki bi rodilo slab sad, in spet ne slabega drevesa, ki bi rodilo dober sad. Vsako drevo namreč spoznamo po njegovem sadu. Smokev ne obiramo s trnja in grozdja ne trgamo z robidovja. Dober človek prinaša iz dobrega zaklada svojega srca dobro, hudoben pa iz hudobnega húdo; iz preobilja srca govorijo namreč njegova usta. (Lk 6,43-45)

Sledi kratka tišina.

Vsi:

Verujemo, da moreš le Ti razbiti naše predsodke.
Verujemo, da moreš le Ti spremeniti naše razvade.
Verujemo, da moreš le Ti premagati našo ravnodušnost.
Verujemo, da nam moreš le Ti dati spodbudo za ljubezen.
Verujemo, da nas moreš le Ti opozoriti na zlo.
Verujemo, da nas moreš le Ti opogumiti za dobro.
Verujemo, da moreš le Ti uničiti našo žalost.
Verujemo, da nam moreš le Ti odvzeti občutke manjvrednosti.
Verujemo, da nam moreš le Ti dati moč v trpljenju.
Verujemo, da nam moreš le Ti ob stran postaviti brata.
Verujemo, da moreš le Ti prešiniti vse naše bitje.
(Po Karlu Rahnerju)

Bralec:

Živi Bog, studenec življenja in ljubezni! Naj se vedno odločamo zate, ki si življenje ljubeči Gospod.

Vsi:

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bralec:

Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Božji sin, pot, resnica in življenje! Naj hvaležno sprejemamo življenje od tebe, ga živimo v vsej polnosti in ga v obilju prinašamo vsakemu človeku.

Vsi:

Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se nas!

Bralec:

Sveti Duh, vez ljubezni med Očetom in Sinom, Gospod, ki vse oživljaš! Naj s tvojo pomočjo odkrivamo vse oblike zla, ki nasprotujejo življenju, in se proti njim pogumno borimo skupaj z vsemi, ki dajejo prednost življenju pred smrtjo.

Vsi:

Bog Sveti Duh, usmili se nas!

Bralec:

Božja ljubezen do nas se je razodela v tem, da je Bog poslal v svet svojega edinorojenega Sina, da bi živeli po njem. /.../ On nas je vzljubil in poslal svojega Sina v spravno daritev za naše grehe. Ljubi, če nas je Bog tako vzljubil, smo se tudi mi dolžni ljubiti med seboj. Boga ni nikoli nihče videl. Če se med seboj ljubimo, ostaja Bog v nas in je njegova ljubezen v nas postala popolna. (1 Jn 4,9-12)

Sledi kratka tišina.

Vsi:

Dobri Bog, stori z menoj, kar hočeš. Karkoli boš storil z menoj, za vse se ti zahvalim. Pripravljen sem na vse, sprejemam vse, da se le tvoja volja zgodi v meni in v vseh stvareh. Ničesar drugega ne želim, moj Bog. Svojo dušo prepuščam tvojim rokam. Tebi jo darujem, moj Bog,

z vso ljubeznijo svojega srca, ker te ljubim in ker me ljubezen nagiba, da se darujem, da se izročam v tvoje roke, brez pridržka, z neskončnim zaupanjem, ker si ti moj Bog. Amen.

Bralec:

Ko je Jezus odhajal od tam, sta šla za njim dva slepa in vpila: »Usmili se naju, Davidov sin!« Ko je stopil v hišo, sta slepa prišla k njemu. Jezus jima je rekel: »Ali verujeta, da morem to storiti?« »Da, Gospod,« sta mu dejala. Tedaj se je dotaknil njunih oči in rekel: »Zgôdi se vama po vajini veri!« In oči so se jima odprle. Jezus jima je nato ostro zabičal: »Glejta, da nihče ne izve!« Ko pa sta odšla, sta ga razglašala po vsej tisti deželi. (Mt 9,27-30)

Sledi kratka tišina.

Vsi:

Jezus, ti si drugačen. Postaviš se ob prešuštnico, ko se vsi drugi obrnejo od nje.

Ustaviš se pri cestninarju, ko se vsi nad njim zgražajo.

Kličeš k sebi otroke, ko jih vsi odganjajo.

Ljubiš šibke, ko samo močni kaj veljajo.

Izmikaš se množici, ko te želi narediti za kralja.

Juda imenuješ »prijatelja«, ko te izroči tvojim sovražnikom.

Odpustiš Petru, ko samega sebe prekolne.

Razbojniku obljubiš nebeško kraljestvo, ko mu vsi želijo pekel.

Krivdo vzameš nase, ko si vsi drugi umijejo roke.

Umreš na križu, ko vsi drugi slavijo velikonočni praznik.

Vstaneš od mrtvih, ko vsi mislijo, da je vsega konec.

Jezus, zahvaljen za to, da si drugačen! Amen.

(Po Eleonore Beck)

Bralec:

Tedaj je Jezus spregovoril in rekel: »Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje, ker si to prikriš modrim in razumnim, razodel pa otročičem. Da, Oče, kajti tako ti je bilo všeč. Vse mi je izročil moj Oče in nihče ne pozna

Sina, razen Očeta, in nihče ne pozna Očeta, razen Sina in tistega, komur hoče Sin razodeti. Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek. Vzemite nase moj jarem in učite se od mene, ker sem krotak in v srcu ponižen, in našli boste počitek svojim dušam; kajti moj jarem je prijeten in moje breme je lahko.» (Mt 11,25-30)

Sledi kratka tišina.

Vsi:

Usmiljeni Jezus, nauči nas, kako naj bomo sočutni do trpečih, revnih, slepih, pohabljenih in okuženih; pokaži nam, kako si kazal svoja najgloblja čustva tedaj, ko si se razjokal ali ko si občutil takšno žalost in tesnobo, da si potil krvavi pot in si potreboval angela, da te je tolažil. Predvsem pa bi radi doumeli, kako si prenašal strašno trpljenje na križu in občutek, da te je Oče zapustil.

Bralec:

V ljubezni ni strahu, temveč popolna ljubezen prežene strah. Strah je namreč povezan s kaznijo, in kdor se boji, ni dosegel popolnosti v ljubezni. Mi ljubimo, ker nas je on prvi vzljubil. Če kdo pravi: »Ljubim Boga,« pa sovraži svojega brata, je lažnivec. Kdor namreč ne ljubi svojega brata, ki ga je videl, ne more ljubiti Boga, katerega ni videl. In od njega imamo to zapoved: Tisti, ki ljubi Boga, naj ljubi tudi svojega brata. (1 Jn 4,18-21)

Sledi kratka tišina.

Vsi:

O Jezus, učlovečena Božja Beseda! Nauči nas velikodušnosti!
Nauči nas, da ti služimo, kakor ti zaslužiš,
da dajemo, ne da bi šteli,
da se borimo, ne da bi gledali na rane,
da delamo, ne da bi iskali počitka,
da se žrtvujemo zate, ne da bi iskali drugega plačila kakor le blagodejno zavest, da smo izpolnili tvojo sveto voljo.

Gospod, nauči nas velikodušnosti,
da bomo dajali brez preračunljivosti,
da bomo vračali dobro za hudo,
da bomo služili, ne da bi pričakovali povračilo,
da se bomo približali človeku, ki nam ni všeč,
da bomo delali dobro tistim, ki nam ne morejo povrniti,
da bomo vedno ljubili zastonj,
da pri delu ne bomo mislili na počitek.

In ker nimamo ničesar, razen da se dajemo, daj, da se bomo vedno bolj razdajali vsem, ki nas potrebujejo, in pričakovali bomo, da boš ti sam naše plačilo.

Amen.

(Po Ignaciju Loyolskem)

Gregor Celestina, spiritual Bogoslovnega semenišča v Ljubljani

POSLUŠATI

CILJ

Cilj srečanja je pomagati mladim, da bi prepoznali pomen drže poslušanja.

GLAVNE IDEJE

Ljudje skušamo najti pravo pot v življenju, saj želimo živeti smisel našega življenja.

Božji glas nas vabi k polnosti življenja, zato je pomembno, da se učimo poslušanja.

Obstaja mnogo zunanjih in notranjih vplivov, ki nas ovirajo, da bi slišali Božji glas.

KLJUČNE BESEDE

Poklicanost – Božji klic, da bi živeli v ljubezni do Njega in bližnjih, vsak na svoj enkratni način.

Tišina – stanje odsotnosti hrupa, v katerem se lahko umirimo in opazujemo notranje vzgibe.

Poslušanje – prvi korak odgovora na Božji klic, ko spoznavamo, kaj nam govori Božji glas.

SVETOPISEMSKI ODLOMEK

1 Sam 3,1-10

KATEKIZEM

KKC 2724, 2729–2733

TVITANJE Z BOGOM

TzB 4.3 in 4.6

ZAČETNA MOLITEV

Pri molitvi kot odpev pojemo pesem k Svetemu Duhu.

Predlog: Pridi, Sveti Duh, pridi, Sveti Duh, pridi in prebivaj v meni, Sveti Duh.

»Sveti Duh, sprejmi moje oči. Moje oči, ki jih napada skušnjava radovednosti. Sprejmi moje oči in jih spremeni v občudovanje, nežnost, opravičenje, usmiljenje. Položi vanje Kristusov pogled.

Odpev

»Sveti Duh, sprejmi moja ušesa, ki poslušajo samo to, kar jim ugaja. Moja ušesa, ki so zaprta za brata, nesposobna poslušati Besedo, ki vabi v spremembo. Sprejmi moja ušesa in jih spremeni, da bodo sprejemajoča in bodo poslušala brata z ljubeznijo, da bodo polna občutljivosti, odprtosti, da bodo pozorna na glas Dobrega pastirja, občutljiva za prijazen Kristusov šepet.«

Odpev

»Sveti Duh, sprejmi moja usta, ki jih velikokrat uporabljam za očitane, kritiziranje, cinizem, laž, da se pritožujem in godrnjam. Sprejmi jih, Sveti Duh, in spremeni jih v kraj petja, opogumljanja, odpuščanja. Stori jih sposobne izreči pravično in pravo besedo, pravi nasvet. Odpri moja usta v himno slavljenja vstalega Kristusa. Amen.« (Victor Manuel Fernandez)

AKTIVNOST

Priprava: Mladi se razdelijo v dve skupini oz. če je skupina večja, lahko tudi v več. Če je možno, določimo dva, ki preverjata pravilnost zapisanih znakov in nadzorujeta potek igre, vsak za svojo skupino. Stole postavimo v dve koloni, tako da si tekmovalci obeh skupin sedijo nasproti. Za stoli na tleh ali mizi pripravimo list z mrežo osmih simbolov. Pred obe vrsti stolov pripravimo list in pisalo.

Aktivnost: Mladi se usedejo na stole. Na znak zadnji v vsaki koloni vstane in pogleda prvi znak na listu. Nato se usede na svoj stol in simbol nariše na hrbet tistega, ki sedi pred njim. Ta poskuša znak narisati na hrbet sedečega pred njim in tako naprej do prvega, ki poskuša znak narisati na list. Tisti, ki preverja, pogleda, če je znak pravi. Če je, pokaže

zadnjemu v koloni, da lahko nadaljuje z naslednjim znakom. Če znak ni pravilen, mora zadnji ponovno narisati znak na hrbet tistega pred njim. Skupina, ki prva na list nariše vse znake, zmaga.

Vrednotenje. Če želiš znak pravilno prenesti naprej, moraš biti resnično pozoren na to, kaj ti sotekmovalec riše po hrbtu. Enako je z Božjim glasom. Treba je biti pozoren, če hočeš dojeti pravo sporočilo.

OZNANILO

Preberemo odlomek iz Svetega pisma o Samuelu.

Deček Samuel pa je služil GOSPODU pred Élijevim obličjem. Tiste dni je bila GOSPODOVA beseda redka, videnje ni prodrlo skozi.

Tistega dne je Éli spal na svojem prostoru; njegove oči so začele pešati, ni mogel videti. Božja svetilka še ni ugasnila in Samuel je spal v GOSPODOVEM svetišču, kjer je bila Božja skrinja. Tedaj je GOSPOD poklical Samuela. »Tukaj sem,« je rekel. Tekel je k Éliju in rekel: »Tukaj sem, kajti klical si me.« »Nisem klical,« je rekel, »vrni se, spi!« Šel je in zaspal. GOSPOD pa je spet poklical Samuela. Samuel je vstal, šel k Éliju in rekel: »Tukaj sem, kajti klical si me.« »Nisem klical, moj sin,« je rekel, »vrni se, spi!« Samuel namreč še ni poznal GOSPODA in GOSPODOVA beseda se mu še ni razodela. GOSPOD pa je spet, tretjič, poklical Samuela. Vstal je, šel k Éliju in rekel: »Tukaj sem, kajti klical si me.« Tedaj je Éli spoznal, da GOSPOD kliče dečka. In Éli je rekel Samuelu: »Pojdi, spi! In če te bo poklical, reci: ›Govôri, GOSPOD, kajti tvoj hlapec posluša.‹« In Samuel je šel ter zaspal na svojem prostoru.

Tedaj je prišel GOSPOD, se ustavil in zaklical kakor prej: »Samuel, Samuel!« Samuel je rekel: »Govôri, kajti tvoj hlapec posluša.«

Pripoved o mladem Samuelu nam pove, da je mogoče, da se človek ne zaveda, da ga kliče Bog. Bog je namreč trikrat poklical Samuela in vendar ga Samuel ni prepoznal. »Samuel namreč še ni poznal Gospoda in Gospodova beseda se mu še ni razodela.« (1 Sam 3,7)

Odzval se je povsem naravno: mislil je, da ga kliče njegov predstojnik v svetišču. Tudi storil je, kar je mislil, da mora storiti, pa čeprav je to po-

menilo, da je trikrat ponoči vstal in tekel k njemu. Po trikratnem odgovoru »Tukaj sem, kajti klical si me« (v. 5,6,8) je stari izkušeni predstojnik pri mladeniču prepoznal Božji klic. Vestnost v služenju mu je omogočila odkritje.

Toda pri vsem tem je najbolj pomembno, da je Samuel poslušal in na tisto, kar je slišal, tudi reagiral. Odzval se je na glas.

V slovenščini delu ali službi, ki naj bi jo človek vršil v svojem življenju, rečemo tudi poklic. Ta beseda zelo jasno govori o tem, da moraš biti v določeno delo poklican, če ga želiš opravljati z veseljem in v dobrobit vseh.

Ogled enega izmed sledečih videov:

- <https://youtu.be/LPhjpue3SfQ> (vključite lahko slovenske podnapise)
- <https://youtu.be/H-Dd6u6c3QE>
- <https://youtu.be/5W-OwYq5LvI>

POGOVOR V MALIH SKUPINAH

Mlade razdelimo v skupine po štiri do osem. Pogovor je namenjen razmisleku o spodnjih vprašanjih:

1. Kako jaz poslušam Božji glas? Se trudim? Kako mi uspeva?
2. Katere so ovire, ki mi onemogočajo, da slišim Božji glas? (Preberemo spodnji seznam ovir, ob katerem mladi razmišljajo o njih. Hkrati lahko zapišejo tudi druge ovire. Na koncu si zapisano podelijo.)

Ko poslušamo zgodbo o Samuelu, se nam zdi skoraj neverjetno, da bi bilo res. Če Bog res govori ljudem, zakaj ga ne slišim tudi jaz? Za to so krive različne ovire, ki si jih pogosto na pot postavimo kar sami. Poglejmo, katere so.

Pritoževanje. Kadar se pritožujemo nad vsem, kar se nam dogaja, in za to po možnosti še krivimo Boga, mu sploh ne damo možnosti, da bi spregovoril. Sebi pa ne možnosti, da bi opazili dobro. Kaj pa, če bi za trenutek utihnili?

Zamera. Tudi kadar gojimo zamere, smo osredotočeni nase in na svojo jezo. In morda še na slabosti bližnjega. A če naše srce ni pomirjeno, mnogo težje slišimo Gospoda. On namreč ne povzdiguje glasu.

Zavist. Ta tih in nadležen zvok nam preprečuje, da bi videli svoje talente – darove, ki smo jih prejeli od Boga. Namesto tega negodujemo, ker so svoje darove odkrili drugi.

Strah. Strah pred čemerkoli nam preprečuje, da bi zaupali Bogu. Mislimo, da česa ne more narediti ali da mu je vseeno za nas. Zakaj bi nam potem želel karkoli povedati?

Skrbi. Skrbi nas napadajo na vsakem koraku. Posrkajo lahko veliko večino naše pozornosti in v naših srcih ustvarjajo nelagodje. Poleg vsega tega zavirajo delovanje Svetega Duha, ki bi nam lahko marsikaj olajšal.

Šibkost. Zdi se nam, da naša molitev ne deluje. Saj je logično, kaj ne? Le kaj lahko Bogu pomeni tista uboga desetka ... Včasih zaradi takih misli popolnoma opustimo molitev. Kaj sledi? Če ugasnemo modem, izgubimo dostop do interneta. Ko nehamo moliti, izgine povezava z Bogom.

Domišljavost. Ko nam gre dobro, pozabimo, da nam je do uspeha pomagal prav Bog. Mislimo, da smo sami sebi dovolj, in lahko miselno ostanemo površinski. Pravzaprav to deluje, kot bi odrinili Boga stran od sebe.

Povprečnost. Navadimo se na dejstvo, da smo grešniki. Tako ali tako ne moremo biti popolni. Mnogi so še slabši od nas. Nehamo se truditi za rast, kar je velika ovira za Božje delovanje v nas.

Preteklost. Zavedamo se svojih grehov iz preteklosti in se, čeprav smo se jih osvobodili pri spovedi, čutimo nevredne. Kako bi lahko Bog sploh pomislil na nas, kaj šele govoril z nami? To je vendar rezervirano za svetnike! Pa je res?

3. Kaj lahko storim, da bom boljše slišal Božji glas?

MOLITEV

Če imamo možnost, gremo lahko z mladimi v cerkev, kjer duhovnik za krajši čas izpostavi Najsvetejše. Če te možnosti ni, gremo lahko v naravo ali ostanemo v prostoru. Povabimo jih, da se poskušajo umiriti in ostati pred Jezusom v tišini. Običajno smo mi tisti, ki govorimo Jezusu, ga prosimo, se mu zahvaljujemo. Tokrat naj bo obratno. Poslušajmo Jezusa, ki je pred nami. Če jim je težko ostati v tišini, je dobro, da imajo pred seboj odlomek o Samuelu.

Zaključimo s pesmijo: Samuel (Svetnik) - <https://youtu.be/DetQJDRXmYk>

IZZIV

1. Vsaj en dan v tednu si vzemi 15 min tišine. Odstrani vse, kar bi te lahko oviralo pri tem. Poskusi umiriti svoje misli. Osredotoči se na Boga in na dejstvo, da te v tistem trenutku obdaja s svojo prisotnostjo.
2. Poišči starejšega, ki ga malokdo obišče (če ne poznaš nikogar, se pogovori z voditeljem svoje skupine). Povprašaj ga o njegovi mladosti, njegovih izkušnjah in doživetjih in si poskušaj zapomniti čim več, kar ti bo povedal.

Avtorja: s. Ljubica Jozić in Matevž Mehle

GRADIVO ZA OBLIKOVNAJE SREČANJ ZA VRTCE, PRVO TRIADO OŠ IN STARŠE

Razmišljanje za kateheta:

V letošnjem tednu Karitas nas vodi geslo Dobro iz vsakega srca. Jezus pravi: »Človeka ne omadežuje to, kar gre v usta, ampak kar prihaja iz ust, to omadežuje človeka.« (Mt 15,11) Ob tem vemo, da Jezus ni mislil le na hrano, temveč tudi na dejanja, misli, besede. Iz srca lahko pride dobro samo, če se trudimo, da smo skladni v svojih mislih, besedah in dejanjih. Življenje po Božjih zapovedih, iskanje Božje volje in življenje po evangeliju so tisti koraki, ki vzgajajo srce in krepijo voljo. Na ta način bomo gotovo mogli tudi dejansko obroditi trideseterni, šestdeseterni in stoterni sad. Načrtno smo za letošnje oznanilo tedna Karitas izbrali priliko o sejalcu. Bog je sejalec in v naša srca je posejal dobroto in dobro. Odgovorni smo, da to dobro obrodimo in širimo naprej. Bog ne dela mimo nas ali namesto nas. Res je, da znamo razbirati med dobrim in slabim, toda Bog nas vabi, da izbiramo med dobrim in boljšim. Poklicani smo, da postajamo vedno bolj popolni, kot je popoln naš nebeški Oče (Mt 5,48), in drži dejstvo, da drevo spoznamo po sadu (Mt 12,33). Zato skrbimo, da ohranjamo čisto srce in tako ne bo težko deliti dobroto.

Cilji:

- Otroci se seznanijo z večstranskim pomenom besede dobro.
- Otroci vidijo v Jezus zgled, kako delati dobro.
- Otroci začutijo, da smo vsi poklicani delati dobro.
- Otroci skušajo drugega sprejeti v njegovi različnosti.
- Otroci naredijo dobro delo svojim staršem.

Predlagane pesmi:

- Jezus ljubi vse otroke (Vera in luč),
- Sol zemlje, luč sveta (<http://juvan.rkc.si/pnovo.htm>),
- odpev pesmi Sejalec (<http://juvan.rkc.si/mp3/1sejalec/01-Sejalec.mp3>).

Predlagane igre v primeru, da imamo za delavnico več časa:

- Otroci lahko priliko uprizorijo.
- Prirejena igra gnilo jajce: potek igre je tak, kot ga poznamo, ob tem pa tisti, ki je ujet, ne sede v sredino kroga, temveč izžreba listek, na katerem je napisano dobro delo. Za tisto dobro delo naj si prizadevata on in njegov desni sosed.
- Prirejena igra kipi: prostovoljec (na začetku je to lahko sam katehet) šteje do deset. Med štetjem se otroci pripravljajo, da z mimiško prikažejo izvajanje enega dobrega dela. Tisti, ki je kip predstavil najbolj uspešno, gre štet. Nalogo lahko otežimo tako, da se prikazana dobra dela ne smejo ponavljati.

Oznanilo:

Mt 13,3-8.

Predvideni čas izvajanja: 60–75 min.

Ureditev prostora:

Prostor naj bo urejen tako, da bo otrokom omogočal dejavnost in bodo hkrati vsi videli kateheta. To pomeni, da so mize in stoli v polkrogu (če je le mogoče). Katehetova metoda bo frontalna, dialoška, predstavljena.

Pripomočki:

- vrečka s semeni,
- lončki z zemljo, kamni, veliko rožo, prazen lonček,
- izdelan plakat, na katerem je narisana pokrajina iz prilike,
- manjši plakati za vsakega otroka,
- izrezana srca iz papirja (če katehet uporablja dejavnost – možnost 3),
- barvice, voščenke, svinčniki ...,
- različni predmeti, ob katerih bodo otroci v pogovoru ugotavljali, ali so dobri.

Potek:

Malčki (0–5 let)

Katehet pozdravi vsakega otroka. Pozoren je na to, da se res osebno sreča z vsakim, da vsakega pogleda in pozdravi. Nato jih povabi, da zapojejo (ali se naučijo) pesem Jezus ljubi vse otroke. Pojejo lahko tudi z gestami. Nato jim pokaže vrečko s semeni in otroci ugibajo, kaj je to. Nekaj semen lahko strese na roko. Ko skupaj ugotovijo, da je to seme, ki bo dalo svoj sad, se pogovorijo, v katerega od lončkov bi ga morali dati, da bi res zraslo. Katehet razpostavi lončke in v vsakega položi seme. Kot zadnje posadi seme v lonček z zemljo. Z otroki se dogovori, da bodo pazili na to, kaj se bo v lončkih dogajalo med tednom. Obljubi jim, da bo seme skrbno zalival in ga ohranjal na svetlobi.

Nato pove priliko o sejalcu in pri tem uporablja plakat ter ob določenih besedah polaga seme na plakat: na pot, med trnje, na kamnito zemljo, na njivo. Z otroki se pogovori, kaj mislijo, kje bi seme najbolje obrodilo. V pripovedi naj bo pozoren, da uporablja otrokom razumljive besede oz. nove besede sproti razloži. Kolikor je mogoče, jim skuša povedati, da smo ljudje tista zemlja, ki lahko rodi dobro, če želi. Poklicani smo, da delamo dobro in da smo dobri do drugih: da pomagamo, kjer je mogoče, da pospravimo za seboj, kar smo razmetali, da smo dobre volje in prijatelji ... Pred naslednjim korakom lahko zapojejo pesem. Katehet nato vpelje eno izmed dejavnosti.

1. triletje (6–9 let)

Po uvodnem pozdravu se katehet z otroki pogovori, kaj pomeni dobro. Če je primerno, lahko pokaže različne predmete in skupaj ugotavljajo, ali so dobri. Ugotovijo, da je dobro tisto, kar je primerno za določeno uporabo. Potem skušajo spoznati, kaj pomeni, ko rečemo, da je človek dober. Dober ni vedno samo tisti, ki nam nekaj daje, temveč tisti, ki nam želi dobro. In dobri smo mi, ko drugim želimo dobro, ko izpolnimo svoje dolžnosti in ko se trudimo za prijateljstvo.

Nato katehet preide v pripovedovanje prilike o sejalcu, ob katerem uporablja primerne pripomočke. Tako sestavlja priliko v podobi. Otroci

poslušajo in zgodbo hkrati rišejo na svoje plakate. Ko katehet konča s pripovedjo, otroci skušajo razumeti, v čem je prilika namenjena tudi njim in vsakemu človeku in zakaj je dobra zemlja zares dobra. Katehet preide v oznanilo: seme je Božja beseda, ki nas uči, kako delati dobro. Naše srce je lahko ali kamnita ali trnjeva ali rodovitna zemlja. S svojim načinom življenja pokažemo, na kakšno zemljo pade Jezusova beseda o dobroti, prijaznosti, pravičnosti ... Seme dobrote je položeno v nas in zato vemo, kaj je prav in kaj narobe. Jezus nas vabi, da delamo dobro tam, kjer smo, in ljudem, ki so okoli nas. Skupaj ponovijo, kaj pomeni beseda dobro. Zapojejo pesem in po njej preidejo v eno izmed predlaganih dejavnosti.

Dejavnost (možnost 1): Otroci narišejo svojo družino pri njenem najlepšem opraviilu.

Dejavnost (možnost 2): Otroci se naučijo pesem Jezus ljubi vse otroke in jo ob koncu kateheze zapojejo staršem.

Dejavnost (možnost 3): Otroci pobarvajo vsak svoje srce in vanj narišejo svojo družino.

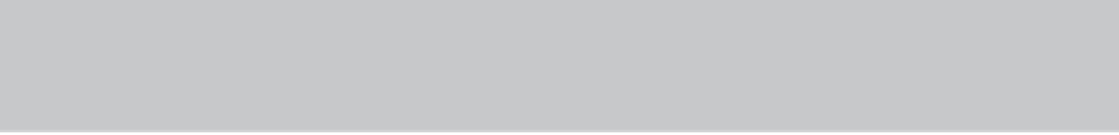
Dejavnost (možnost 4): Katehet otroke povabi, da vsak na svoj plakat nariše, kam v njegovem srcu pada Jezusova beseda o dobroti in prijaznosti.

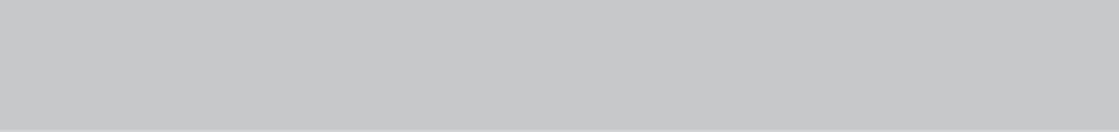
Dejavnost (možnost 5): Otroci povedo imena ali stvari, ki so jim blizu in za katere so hvaležni ali želijo, da bi zanje molili. Naredijo plakat in nanj narišejo, kako so dobra zemlja. Plakat lahko prinesejo k nedeljski sveti maši.

Po opravljeni dejavnosti lahko še enkrat zapojejo ter nato skušajo skupaj ugotoviti, kako negujemo dobroto svojega srca in kaj bomo sprejeli za svoje vsakdanje opravilo: lep pozdrav, pomoč prijatelju in doma, pospravljanje svojih stvari po tem, ko jih več ne potrebujemo.

Dogovorijo se, kako bodo v prihodnjem tednu ali mesecu pokazali sebi in drugim, da so dobra zemlja. Svoje sklepe napišejo ali narišejo na liste in jih obesijo na vidno mesto. Lahko se dogovorijo tudi za zbiranje denarja ali drugih potrebščin za tiste, ki nimajo toliko, kolikor imajo sami.

Slovenski katehetski urad

DOBRO IZ VSAKEGA SRCA

IGRAČE ZA OTROKE

Slovenska karitas v sodelovanju z revijo Mavrica vabi k solidarnosti v akciji »Igrače za otroke«.

Vabimo vas, da skupaj s svojimi otroki pripravite paket za otroke v stiski. Paket naj vsebuje nove stvari ali nekaj, kar je še vedno uporabno in dobro: sestavljanke, miselne igre, družabne, didaktične igre, zgoščenko ali knjigo, morda kakšno sladkarijo, lepo oblačilo ... Ne zbiramo pa plišastih ali plastičnih igrač. Otroci, povabljeni ste, da paketu dodate kakšno risbo ali skupaj s starši pripišete kratko sporočilo za svoje vrstnike. Ob tem vas lepo prosimo, da na paket zapišete, komu je njegova vsebina namenjena (npr. za fanta/punco in okvirno starost). Vse to bodo prostovoljci Karitas ob praznikih izročili slovenskim otrokom.

Nikovo sporočilo ob daru igrač:
»Želim ti, da bi imel družino (če je nimaš). Želim ti obilo veselja ter možnost za izobrazbo in šolanje. Upam, da boš tudi ti lahko kdaj komu podaril darilo, kot sem ga jaz tebi.«

Pakete oddajte do 10. 12. 2019 na najbližjo škofijsko Karitas ali jih pošljite na Slovensko karitas, Kristanova 1, 1000 Ljubljana.

ISKRENA HVALA!

 Karitas

MAVRICA